

დანიელის წიგნი — ას ოცდათორმეტი

მეორე გამოცდის წინასწარმეტყველური მნიშვნელობის გახსნა: მხეცის ხატის და 144,000-ის დაბეჭდვის დროის გაგება

Jeff Pippenger

2024-03-12

წინა სტატიებში დრო დავუთმეთ სამი ანგელოზით წარმოდგენილი სამი გამოცდისაგან მეორე გამოცდის წინასწარმეტყველური მახასიათებლების განსაზღვრას. თითოეული ანგელოზი წარმოადგენს განსაზღვრულ გამოცდას, ხოლო მეორე გამოცდა წარმოდგენილია როგორც ხილული გამოცდა. ჩვენ გამოვყავით სამივე ანგელოზი, და მათი შესაბამისი გამოცდებიც ასევე განსაზღვრულია დანიელის წიგნის პირველ თავში, სადაც სამი გამოცდიდან მეორე დაფუძნებული იყო დანიელისა და სამი ღირსეულის გარეგნობაზე მას შემდეგ, რაც მათ შეჭამეს მცენარეული საკვები ბაბილონის საკვების ნაცვლად. მეორე გამოცდის კიდევ ერთი მახასიათებელია ის, რომ იგი ხშირად წარმოდგენილია ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანების სახით.

სამივე ანგელოზი და მათთან შესაბამისი გამოცდები იდენტიფიცირებულია ნიმროდის ბაბილონის დაცემაში, დაბადების წიგნის მეთერთმეტე თავში. ეს სამი გამოცდა იქ წარმოდგენილია იმით, რომ გამოთქმა „აბა“ სამჯერ არის გამოყენებული — მესამე, მეოთხე და მეშვიდე მუხლებში. გამოთქმა „აბა“-ს მეორე გამოყენება, მეოთხე მუხლში, აღნიშნავს მეორე ანგელოზის გამოცდას.

და თქვეს: მოდით, ავიშენოთ ქალაქი და გოდოლი, რომლის წვერიცას მისწვდება; და შევიქმნათ სახელი, რათა არ გავიფანტოთ მთელი დედამიწის ზურგზე.
დაბადება 11:4.

ქალაქი სახელმწიფოს წარმოადგენს, ხოლო კომპი — ეკლესიას. მათ აგრეთვე ესურვათ განსაზღვრული ხასიათი, რაც გამოიხატა მათ სურვილში, თავისთვის სახელი შეექმნათ. მეორე გამოცდაში ხასიათი ხშირად ვლინდება, და ეს ხდება საპირისპირო ხასიათთან დაპირისპირებით, როგორც ეს წარმოდგენილია კაენისა და აბელის, გონიერი და უგუნური ქალწულების მაგალითებში, ან დანიელის მეორე გამოცდაში — გარეგნულ იერში იმათ შორის, ვინც ბაბილონის საკვებს ჭამდა, მათგან განსხვავებით, ვინც პარკოსნეულით იკვებებოდა.

გვედრები, გამოსცადე შენი მსახურნი ათ დღეს; და მოგვეცეს ჩვენ საჭმელად პარკოსნები და სასმელად წყალი. მაშინ განიხილე ჩვენს წინაშე ჩვენი სახეები და იმ ყრმათა სახეებიც, რომელნიც ჭამენ მეფის საჭმლის ულუფას; და როგორც იხილავ, ისე მოექცე შენს მსახურთ. და ის დაეთანხმა მათ ამ საჭმელში და გამოსცადა ისინი ათ დღეს. და ათი დღის ბოლოს მათი სახეები უფრო მშვენიერი და ხორციით უფრო სავსე გამოჩნდა, ვიდრე ყველა იმ ყრმისა, რომელნიც მეფის საჭმლის ულუფას ჭამდნენ. დანიელი 2:12-15.

მილერიტულ ისტორიაში მეორე ანგელოზის გამოცდამ თავყვანისმცემელთა ორი კლასი გამოავლინა. ის კლასი, რომელმაც გამოცდა ვერ ჩააბარა, რომის ასულებად იქცა, ხოლო მეორე კლასი იყვნენ ერთგულნი, რომლებიც განაგრძობენ მზარდი ნათლის მიყოლას. რომის ასულები ასახავენ დედის წინასწარმეტყველურ ბუნებას, ხოლო დედა, რომლის ასულებიც ისინი გახდნენ, განსაზღვრულია როგორც მეძავთა დედა. წინასწარმეტყველურად მეძავი არის ეკლესია, რომელიც სახელმწიფოსთან ურთიერთობაში შედის, როგორც ეს პაპობის ხატშია ნაჩვენები.

გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში მოხსენიებული სამი ანგელოზიდან პირველი, ისევე როგორც დანიელის პირველი თავი, თითოეული სამი ანგელოზის სამივე გამოცდას შეიცავს. დანიელის მეთორმეტე თავშიც ეს სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი ასევეა გამოვლენილი; ამდენად, სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესი დანიელის წიგნის როგორც დასაწყისში, ისე დასასრულშიც არის წარმოდგენილი.

მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო უღვთონი უღვთოდ იმოქმედებენ; და ვერავინ უღვთოთაგან ვერ გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:10.

მეათე მუხლში პირველი გამოცდა არის განწმენდა, რომელიც ხდება საწმიდრის ეზოში, სადაც კრავია დაკლული და გამართლება მიეწერება ცოდვილს. მეათე მუხლში მეორე გამოცდა არის გათეთრება, რაც წარმოდგენილია საწმიდრის წმიდა ადგილით და აღნიშნავს იმ დროს, როდესაც განმწმედობა მიენიჭება მორწმუნეს. მესამე საფეხური არის გამოცდა, რაც წარმოადგენს უწმიდესის სამსჯავროს, სადაც ღვთის ერი იბეჭდება და განდიდება სრულდება. თავყვანისმცემელთა ორი ჯგუფი წარმოდგენილია ბოროტებით, რომელთაც არ ესმით, და ბრძენებით, რომელთაც ესმით.

მეორე გამოცდა, რომელიც მრავალგზის არის წარმოდგენილი წმინდა სიტყვაში, წარმოადგენს ხილულ გამოცდას, სადაც თავყვანისმცემელთა ორი კლასი ცხადდება და ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთება სიმბოლურად არის აღნიშნული. არანაკლებ მნიშვნელოვანია ისიც, რომ მეორე გამოცდის ერთ-ერთი დამახასიათებელი ნიშანია ის, რომ იგი წინ უსწრებს მესამე გამოცდას, ხოლო მესამე გამოცდა სამსჯავროს წარმოადგენს. თუმცა მესამე გამოცდის სამსჯავროსთან დაკავშირებით არსებობს მნიშვნელოვანი დათქმა, რადგან სამივე გამოცდა სამსჯავროს მოიცავს, მაგრამ პირველი ორი გამოცდა მოთავსებულია იმ ისტორიულ ვითარებაში, სადაც ხასიათის განვითარება ჯერ კიდევ შესაძლებელია. მესამე გამოცდა განსხვავებულია იმით, რომ იგი წინასწარმეტყველური ლაკმუსის გამოცდაა, რომელიც უბრალოდ ავლენს, თავყვანისმცემელთა რომელი კლასისადმი იქეცით გამოცდის პროცესის წინა ორ საფეხურზე.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამში, რომელიც დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს და სრულდება შეერთებულ შტატებში კვირა-კანონის დადგომისას, არის სამი გამოცდა. პირველი გამოცდა იყო მაშინ, როდესაც ანგელოზი ჩამოვიდა 2001 წლის 11 სექტემბერს, და 1840 წლის 11 აგვისტოს მილერიტთა ისტორიაში ჩამოსულ ანგელოზთან თანხმობაში, ეს გამოცდა, მაშასადამე, კვების შესახებ გამოცდაა.

დანიელის წიგნის პირველ თავში პირველი გამოცდა იყო მაშინ, როდესაც დანიელმა გულში გადაწყვიტა, არ ეჭამა მეფის საკვები. როდესაც ქრისტეს ნათლობისას სულიწმიდა გადმოვიდა მასზე და შემდეგ მან ორმოცი დღე იმარხულა, მისი პირველი გამოცდა კვების შესახებ იყო.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს მესამე და საბოლოო გამოცდა არის კვირა დღის კანონი. იმ დროს ყველა, ვისაც ესმის მეშვიდე დღის შაბათის მოთხოვნები და ვინც მზის დღეს თაყვანისცემას აირჩევს, მხეცის ნიშანს მიიღებს, და ისინი სამუდამოდ დაღუპულნი არიან. სამი წლის შემდეგ, დანიელის წიგნის პირველ თავში, დანიელი და ის სამი ღირსეული ნაბუქოდონოსორის წინაშე წარადგინეს (კვირა დღის კანონის სიმბოლო), რათა განესაჯათ მათი წვრთნის შესახებ წინა სამი წლის განმავლობაში. როცა მამა და ძე ჩამოვიდნენ ნიმროდის აჯანყების ამბავში მესამე „წავიდეთ“-ისას, ეს იყო მათი ენის ასარევად და მათ გასაფანტავად მთელ ქვეყანაზე. მესამე გამოცდა ის ლაკმუსის გამოცდაა, რომელიც ამ ორ კლასს მარადისობისთვის ერთმანეთისგან განაცალკევებს.

„როგორც ღვარძლის იგავი, ასევე ზადის იგავიც აშკარად ასწავლის, რომ არ არსებობს დრო, როდესაც ყველა ბოროტი ღმერთს მოექცევა. ხორბალი და ღვარძლი ერთად იზრდება მკამდე. კარგი და ცუდი თევზები ერთად გამოითრევიან ნაპირზე საბოლოო გამორჩევისთვის.

„კიდევ ერთხელ, ეს იგავები გვასწავლის, რომ სამსჯავროს შემდეგ აღარ იქნება მადლის დრო. როცა სახარების საქმე დასრულდება, მაშინვე მოჰყვება კეთილთა და ბოროტთა შორის განცალკევება, და თითოეული ჯგუფის ხვედრი სამუდამოდ განისაზღვრება.“ ქრისტეს იგავები, 123.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დრო სრულდება მალე მოსვლის კვირადღის კანონთან, და იმ მესამე გამოცდასა და პირველ გამოცდას შორის, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს მოვიდა, მეორე გამოცდა მოდის ლაოდიკეელ ადვენტიზმზე. „სასჯელის შემდეგ აღარ არის განსაცდელის ვადა“, რადგან მაშინ სახარების საქმე ას ორმოცდაოთხი ათასისთვის დასრულებულია.

და უაიტი რამდენიმე ადგილზე ასწავლის, რომ თუ პირველ გამოცდას ვერ გავივლით, მაშინ მეორე გამოცდასაც ვერ გავივლით; ხოლო მეორე გამოცდის წარმატებით ჩაბარების გარეშე ჩვენს მარცხს გამოვავლენთ მესამე, ლაკმუსის, გამოცდაზე.

„მე კვლავ ქრისტეს პირველი მოსვლის გამოცხადებისაკენ მივექეცი. იოანე ელიის სულითა და ძალით იყო მოვლენილი, რათა იესოს გზა მოემზადებინა. მათ, ვინც იოანეს მოწმობა უარყვეს, იესოს მოძღვრებით სარგებლობა ვერ მიიღეს. მათი წინააღმდეგობა იმ უწყებისადმი, რომელიც მის მოსვლას წინასწარმეტყველებდა, იქამდე მიიყვანა ისინი, რომ აღარ შეეძლოთ ადვილად მიეღოთ უძლიერესი მტკიცებულება იმისა, რომ იგი მესია იყო. სატანამ იოანეს უწყების უარმყოფელნი კიდევ უფრო შორს წაიყვანა — იქამდე, რომ მათ ქრისტე უარყვეს და ჯვარს აცვეს. ამით მათ თავიანთი თავი დააყენეს იქ, სადაც ვეღარ შეძლებდნენ მიეღოთ კურთხევა ორმოცდამეათე დღის ჟამს, რომელიც ასწავლიდა მათ გზას ზეციური

საწმიდრისაკენ. ტაძრის კრეტსაბმლის გახევა აჩვენებდა, რომ იუდეველთა მსხვერპლნი და წეს-განწესებანი უკვე აღარ იქნებოდა მიღებული. დიდი მსხვერპლი უკვე შეწირული იყო და მიღებულიც, და სულიწმიდამ, რომელიც ორმოცდამეთათე დღის ჟამს გადმოვიდა, მოწაფეთა გონება მიწიერ საწმიდარს მოაშორა და ზეციურისკენ მიმართა, სადაც იესო საკუთარი სისხლით შევიდა, რათა თავის მოწაფეებზე გადმოეღვარებინა თავისი გამოსყიდვის სიკეთენი. ხოლო იუდეველნი სრულ სიბნელეში დარჩნენ. მათ დაკარგეს მთელი ის ნათელი, რომელიც შეიძლებოდა ჰქონოდათ ხსნის გეგმის შესახებ, და კვლავაც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლებსა და შესაწირავებს ენდობოდნენ. ზეციურმა საწმიდარმა მიწიერის ადგილი დაიკავა, მაგრამ მათ ამ ცვლილების შესახებ არავითარი ცოდნა არ ჰქონდათ. ამიტომ მათ ვერ მიიღეს სარგებლობა წმიდაში ქრისტეს შუამდგომლობიდან.“

„ბევრი შიშით შესცქერის იუდეველთა მოქმედებას ქრისტეს უარყოფასა და ჯვარცმაში; და როცა კითხულობენ მისი სამარცხვინო შეურაცხყოფის ისტორიას, ფიქრობენ, რომ უყვართ იგი და არ უარყოფდნენ მას, როგორც პეტრემ უარყო, და არ აცვამდნენ ჯვარს, როგორც იუდეველებმა აცვეს. მაგრამ ღმერთმა, რომელიც ყველას გულს კითხულობს, გამოცდაზე გამოიტანა ის სიყვარული იესოს მიმართ, რომლის განცდასაც ისინი აღიარებდნენ. მთელმა ზეცამ უდიდესი ინტერესით ადევნა თვალი პირველი ანგელოზის უწყების მიღებას. მაგრამ მრავალნი, რომლებიც აცხადებდნენ, რომ უყვარდათ იესო და ცრემლებს ღვრიდნენ, როცა ჯვრის ამბავს კითხულობდნენ, დასცინოდნენ მისი მოსვლის კეთილ უწყებას. ნაცვლად იმისა, რომ სიხარულით მიეღოთ ეს უწყება, გამოაცხადეს იგი ცდუნებად. მათ შეიძულებს ისინი, ვისაც მისი გამოჩენა უყვარდა, და ეკლესიებიდან განდევნეს ისინი. მათ, ვინც უარყო პირველი უწყება, მეორე ვერ არგო; ვერც შუალამის ძახილმა არგო, რომელიც უნდა მოემზადებინა ისინი, რათა რწმენით იესოსთან ერთად შესულიყვნენ ზეციური საწმიდრის უწმიდესში. და რადგან უარყვეს ეს ორი წინამორბედი უწყება, ისე დააბნელეს თავიანთი გონება, რომ ვერავითარ ნათელს ვეღარ ხედავენ მესამე ანგელოზის უწყებაში, რომელიც უჩვენებს გზას უწმიდესში. მე ვიხილე, რომ როგორც იუდეველებმა აცვეს ჯვარს იესო, ისე ნომინალურმა ეკლესიებმა აცვეს ჯვარს ეს უწყებანი; ამიტომ მათ არავითარი ცოდნა არა აქვთ უწმიდესისკენ მიმავალი გზის შესახებ და ვერავითარ სარგებელს ვერ იღებენ იქ იესოს შუამდგომლობიდან. იმ იუდეველთა მსგავსად, რომლებიც თავიანთ უსარგებლო მსხვერპლებს სწირავდნენ, ისინიც თავიანთ უსარგებლო ლოცვებს აღავლენენ იმ განყოფილებისკენ, რომელიც იესომ დატოვა; და სატანა, ამ მოტყუებით ნასიამოვნები, ირგებს რელიგიურ სახეს და ამ მოჩვენებით ქრისტიანთა გონებას თავისკენ მიჰყავს, მოქმედებს თავისი ძალით, თავისი ნიშნებითა და ცრუ სასწაულებით, რათა თავის მახეში მტკიცედ დაამწყვდიოს ისინი.“ ადრეული წერილები, 259–261.

თუ ჩვენ არ მივიღებთ 2001 წლის 11 სექტემბრით წარმოდგენილ გამაფრთხილებელ უწყებას, მაშინ, უეჭველად, მივიღებთ კვირადღის კანონს, როდესაც იგი მოვა, იმ ვარაუდით, რომ ჯერ კიდევ ცოცხლები ვიქნებით. ამგვარად, გამოცდა, რომელშიც განისაზღვრება ჩვენი მარადიული ხვედრი, და გამოცდა, რომელიც უნდა გავიაროთ,

სანამ კვირადღის კანონის დროს დავიბეჭდებოდეთ, ანუ გამოცდა, რომელიც უნდა გავიაროთ მადლის ვადის დახურვამდე, არის მეორე გამოცდა, და ეს არის მხეცის ხატის გამოცდა.

„უფალმა ნათლად მიჩვენა, რომ მხეცის ხატი მადლის ჟამის დახურვამდე ჩამოყალიბდება; რადგან იგი ღვთის ხალხისთვის იქნება ის დიდი გამოცდა, რომლის საშუალებითაც მათი მარადიული ხვედრი გადაწყდება. თქვენი პოზიცია ისეთი წინააღმდეგობებით აღსავსე აღრევას, რომ მისით მხოლოდ მცირენი შეცდებიან.

„გამოცხადების 13-ში ეს საკითხი აშკარად არის წარმოდგენილი; [გამოცხადება 13:11–17, ციტირებულია].“

„ეს არის ის გამოცდა, რომელიც ღვთის ხალხმა უნდა გაიაროს, ვიდრე დაიბეჭდება. ყველა, ვინც ღვთისადმი თავისი ერთგულება დაამტკიცა მისი რჯულის დაცვით და ყალბი შაბათის მიღებაზე უარის თქმით, დადგება უფალი ღმერთის, იეჰოვას, დროშის ქვეშ და მიიღებს ცოცხალი ღმერთის ბეჭედს. ხოლო ისინი, ვინც ზეციური წარმოშობის ჭეშმარიტებას დათმობენ და კვირა დღის შაბათს მიიღებენ, მიიღებენ მხეცის ნიშანს.“ Manuscript Releases, ტომი 15, 15.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს მეორე გამოცდა არის წინასწარმეტყველური ხილვითი გამოცდა. იგი მოითხოვს შეერთებულ შტატებში მხეცის ხატის ჩამოყალიბების ცნობას, და ეს გამოცდა მხოლოდ ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვის მეშვეობით შეიძლება იქნეს გაცხადებული. უფრო მეტიც, ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვა მხოლოდ მათ მიერ იქნება გაგებული, ვინც ირჩევს უკანასკნელი წვიმის უწყების ჭამას, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც მეთოდოლოგია — ხაზზე ხაზი. თუ უარს ვიტყვით იმ უწყების ჭამაზე, რომელიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლევაძმოსილი ანგელოზის ხელშია, როდესაც იგი ჩამოდის, ჩვენ არ გვექნება უნარი, ვიცნოთ მხეცის ხატის ჩამოყალიბება.

იმისათვის, რომ ანგელოზის ხელში არსებული უწყება „შეეჭამოთ“, საჭიროა, რომ წინასწარმეტყველების შემსწავლელმა დაინახოს, რომ ანგელოზს ხელში აქვს უწყება. როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლევაძმოსილი ანგელოზი ჩამოდის, მუხლი არაფერს ასახელებს მის ხელში, მაგრამ „სტრიქონი სტრიქონზე“ მეთოდოლოგია მრავალი მოწმის საფუძველზე ადგენს, რომ ჩამომავალ ანგელოზთა ხელში მუდამ არის უწყება. ისინი, ვინც „სტრიქონი სტრიქონზე“ მეთოდოლოგიას უარყოფენ, ბრმანი არიან იმ უწყების მიმართ, რომელიც იძლევა მტკიცებულებას, რომ მხეცის ხატი შეერთებულ შტატებში ყალიბდება. ეს აუცილებლად უნდა იქნეს აღიარებული, რადგან ჩვენი მარადიული ხვედრი ამ ჭეშმარიტების ცნობაზეა დამყარებული. „სტრიქონი სტრიქონზე“, და უაიტი პირველი ანგელოზის წინასწარმეტყველურ თვისებებს იმავე თვისებებთან აიგივებს, რომლებიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლევაძმოსილ ანგელოზს ახასიათებს.

„მეჩვენა, რა დიდი ინტერესით ეკიდებოდა მთელი ზეცა იმ საქმეს, რომელიც დედამიწაზე სრულდებოდა. იესომ ძლიერ ანგელოზს უბრძანა, ჩამოსულიყო და

გაეფრთხილებინა დედამიწის მკვიდრნი, რათა მომზადებულიყვნენ მისი მეორედ გამოცხადებისთვის. როდესაც ანგელოზი ზეცაში იესოს წინაშე ყოფნას ტოვებდა, მის წინ მიდიოდა უკიდურესად ნათელი და დიდებული შუქი. მითხრეს, რომ მისი მისია იყო, თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა და გაეფრთხილებინა ადამიანი ღვთის მომავალი რისხვის შესახებ. სიმრავლეებმა მიიღეს ეს ნათელი. ზოგი მათგანი მეტად მოკრძალებული ჩანდა, სხვები კი ხარობდნენ და აღტაცებულნი იყვნენ. ყველა, ვინც ნათელი მიიღო, სახეს ზეცისკენ მიმართავდა და ღმერთს ადიდებდა. თუმცა იგი ყველას ეფინებოდა, ზოგნი მხოლოდ მისი გავლენის ქვეშ მოექცნენ, მაგრამ გულით არ მიიღეს იგი. მრავალნი დიდი რისხვით აღივსნენ. მსახურნი და ხალხი შეერთდნენ უწმინდურებთან და მტკიცედ ეწინააღმდეგებოდნენ იმ ნათელს, რომელიც ძლიერმა ანგელოზმა მოჰფინა. ხოლო ყველანი, ვინც იგი მიიღეს, განეშორნენ სამყაროს და მჭიდროდ შეერთდნენ ერთმანეთთან.

„სატანა და მისი ანგელოზები დაუცხრომლად იყვნენ დაკავებულნი იმით, რომ რაც შეიძლება მრავალი ადამიანის გონება ნათლისაგან აეცდინათ. ისინი, ვინც იგი უარყვეს, სიბნელეში იქნენ დატოვებულნი. მე ვიხილე ღვთის ანგელოზი, რომელიც უდიდესი ინტერესით აკვირდებოდა მის მოჩვენებით ხალხს, რათა აღერიცხა ის ხასიათი, რომელიც მათში ვითარდებოდა, როცა ზეციური წარმოშობის უწყება წარედგინათ. და როდესაც ძალიან მრავალნი, რომლებიც იესოს სიყვარულს აღიარებდნენ, ზეციურ უწყებას ზიზღით, დაცინვითა და სიძულვილით განუდგნენ, ანგელოზმა, რომელსაც ხელში გრაგნილი ეჭირა, ეს სამარცხვინო ჩანაწერი გააკეთა. მთელი ზეცა აღივსო აღშფოთებით იმის გამო, რომ იესო ამგვარად იქნა უგულვებელყოფილი მისივე მოჩვენებითი მიმდევრების მიერ.“ Early Writings, 245, 246.

ამ მონაკვეთში, გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის პირველი ანგელოზი „დავალებულ“ იყო, „ჩამოსულიყო და დედამიწის მკვიდრნი გაეფრთხილებინა, რათა მომზადებულიყვნენ მისი მეორედ გამოჩენისთვის“, რაც ზუსტად იმავე საქმეს წარმოადგენს, რასაც ასრულებს გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ანგელოზი. პირველი ანგელოზის მისია იყო „თავისი დიდებით გაენათებინა დედამიწა და გაეფრთხილებინა ადამიანი ღვთის მომავალი რისხვის შესახებ“, რაც კვლავაც მეთვრამეტე თავის ანგელოზის მისიაა. მათ, ვინც ეს უწყება მიიღო, „ადიდეს ღმერთი“, ხოლო მათ, ვინც ეს უწყება უარყო, „სრული სიბნელის ძეგლად დარჩნენ.“

დანიელმა და სამმა ღირსეულმა კაცმა აირჩიეს ზეციური საზრდო, ხოლო მეორე ჯგუფმა ბაბილონის საზრდო შეჰამა. ათდღიანი „ხილული გამოცდის“ დასასრულს დანიელმა და მისმა თანამოღვაწეებმა ღმერთი ადიდეს, რადგან მათი სახეები ხილულად უფრო სავსე და მშვენიერი იყო, ვიდრე იმათნი, ვინც ბაბილონის საზრდოს ჰამდა. გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის პირველი ანგელოზის უწყება, მარადიული სახარების თავის იდენტიფიკაციაში, ამ სამივე გამოცდას მოიცავს. პირველი გამოცდა ღვთის მოშიშება, მეორე — მისთვის დიდების მიცემა, ხოლო მესამე გამოცდა დგება მამინ, როცა სამსჯავროს ჟამი მოიწევა. მათ, ვინც პირველი ანგელოზის ხელიდან პატარა წიგნი აიღო და შეჰამა, როგორც ეს მეთათე თავში იოანეს მიერ არის

წარმოდგენილი, მეორე გამოცდისას ღმერთი ადიდეს, და ამის შემდეგ ისინი მზად იყვნენ ნაბუქოდონოსორის სამსჯავროში შესასვლელად. სტრიქონი სტრიქონზე, 2001 წლის 11 სექტემბრის პირველი გამოცდა იყო იმ პატარა წიგნის შეჭმა, რომელიც ძლევამოსილი ანგელოზის ხელში იყო. ამ გამოცდამ შემოიტანა მომდევნო გამოცდა, სადაც მესამე და საბოლოო ლაკმუსის გამოცდის წინასწარ ორ კლასად დაყოფილი თაყვანისმცემლები უნდა გამოცხადებულიყვნენ, რაც უბრალოდ ავლენდა ან განდიდებულ ხასიათს, ან სიბნელით აღვსილ ხასიათს.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დრო არის 2001 წლის 11 სექტემბრიდან შეერთებულ შტატებში მალე მოსასვლელ კვირის კანონის დადგომამდე არსებული ისტორია. იმ ისტორიაში ათი ქალწულის იგავი კვლავ განმეორდება და ზუსტად ასომდე აღსრულდება. ეს ფაქტი, მაშასადამე, მიუთითებს, რომ აბაკუმის მეორე თავის წინასწარმეტყველური ისტორიაც კვლავ განმეორდება და ზუსტად ასომდე აღსრულდება. ეს იმასაც ნიშნავს, რომ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პერიოდი არის ის პერიოდი, როდესაც ყოველი წინასწარმეტყველური ხილვის შედეგი კვლავ განმეორდება და ზუსტად ასომდე აღსრულდება.

დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლი დასასრულის ჟამს, 1989 წელს, გაიხსნა. ეს მუხლი იწყება დასასრულის ჟამით 1798 წელს და მთავრდება იმით, რომ აღნიშნავს დასასრულის ჟამს 1989 წელს. სტრიქონზე სტრიქონი, დასასრულის ჟამი 1798 წელს შეესაბამება დასასრულის ჟამს 1989 წელს. ორმოცე მუხლის ისტორია, რომელიც იწყება 1798 წელს და გრძელდება ორმოცდამეერთე მუხლში მოცემულ საკვირაო კანონსამდე, წარმოდგენს მიწის მხეცის (შეერთებული შტატების) ისტორიას, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს. მიწის მხეცის ორი რქა — რესპუბლიკანიზმი და პროტესტანტიზმი — წარმოდგენილია დასასრულის ორი ჟამით.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროს პროტესტანტული რქა წარმოშობს თაყვანისმცემელთა ორ კლასს იმ პერიოდის ფარგლებში არსებული სამი გამოცდიდან მეორე გამოცდის განმავლობაში. ერთ კლასს ქრისტეს ხატი ექნება ჩამოყალიბებული, ხოლო მეორე კლასს — მხეცის ხატი. იმ გამოცდის პერიოდში რესპუბლიკური რქა შეუერთდება განდგომილ პროტესტანტულ რქას და შექმნის მხეცის ხატს, რადგან მაშინ პროტესტანტული ეკლესიები სამოქალაქო ხელისუფლებას დაიქვემდებარებენ თავიანთ კონტროლს. დროის ეს მონაკვეთი წარმოდგენილია ღვთის სიტყვის ყოველ ხილვაში, რადგან სწორედ აქ არის ადგილი, სადაც ბიბლიის ყოველი „წიგნი ერთმანეთს ხვდება და სრულდება.“

იმ ისტორიის მეორე გამოცდა არის მხეცის ხატის გამოცდა, როგორც შინაგანად ქალწულთათვის, ისე გარეგანად ორი მეტოქე პოლიტიკური პარტიის პოლიტიკოსთათვის. ეს გამოცდა არის ის გამოცდა, რომელიც ჩვენ უნდა გავიაროთ „მაღლის ვადის დახურვამდე“ მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. ეს გამოცდა არის ის გამოცდა, რომელსაც ჩვენ გავივლით „სანამ დავიბეჭდებოდეთ“. ეს გამოცდა არის ის გამოცდა, სადაც „ჩვენი საუკუნო ხვედრი გადაწყდება“.

ჩვენ ამ კვლევას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„კიდევ ერთი ძლევა მოსილი ანგელოზი დაევალა, რომ დედამიწაზე ჩამოსულიყო. იესომ მის ხელში საწერი მისცა, და როდესაც იგი დედამიწაზე მოვიდა, შეჰღაღადა: ‘დაეცა ბაბილონი, დაეცა.’ შემდეგ კვლავ ვიხილე იმედგაცრუებულნი, რომელთაც თვალები ზეცისკენ აღეპყროთ და რწმენითა და სასოებით თავიანთი უფლის გამოცხადებას მოელოდნენ. მაგრამ მრავალი, თითქოს მძინარეთა მსგავსად, უგრძნობ მდგომარეობაში რჩებოდა; თუმცა მათ სახეებზე ღრმა მწუხარების კვალი შემემძლო დამენახა. იმედგაცრუებულებმა წმინდა წერილებიდან დაინახეს, რომ ისინი დაყოვნების ჟამში იყვნენ და რომ მოთმინებით უნდა დალოდებოდნენ ხილვის აღსრულებას. იმავე მტკიცებულებამ, რომელმაც ისინი აღძრა, თავიანთი უფლისთვის 1843 წელს მოელოდათ, 1844 წელსაც მისი მოლოდინი ჩაუსახა. თუმცა დავინახე, რომ უმრავლესობას არ ჰქონდა ის ძალმოსილება, რომელიც 1843 წელს მათ რწმენას ახასიათებდა. მათმა იმედგაცრუებამ მათი რწმენა დააუძლურა....“

„როცა იესოს მსახურება წმიდა ადგილას დასრულდა, და იგი უწმიდესში შევიდა და დადგა კიდობნის წინაშე, რომელიც ღვთის რჯულს შეიცავდა, მან ქვეყნიერებას მესამე უწყებით სხვა ძლიერი ანგელოზი მოუვლინა. ანგელოზის ხელში გრაგნილი დაიდო, და როდესაც იგი ძალითა და დიდებით დაეშვა დედამიწაზე, მან საშინელი გაფრთხილება გამოაცხადა, იმ უმძიმესი მუქარით, რომელიც ოდესმე ადამიანს მისწვდენია. ეს უწყება გამიზნული იყო, რათა ღვთის შვილები სიფხიზლეზე დაეყენებინა, ეჩვენებინა მათთვის განსაცდელისა და ტანჯვის ჟამი, რომელიც წინ ელოდათ. ანგელოზმა თქვა: ‘ისინი მხეცთან და მის ხატთან მჭიდრო ბრძოლაში იქნებიან ჩაბმულნი. მათი ერთადერთი იმედი საუკუნო სიცოცხლისა არის მტკიცედ დგომა. თუმცა მათი სიცოცხლე საფრთხეშია, მათ ჭეშმარიტება მტკიცედ უნდა ეკავოთ.’ მესამე ანგელოზი თავის უწყებას ასე ასრულებს: ‘აქ არის წმიდათა მოთმინება: აქ არიან ისინი, რომელნიც იცავენ ღვთის მცნებებსა და იესოს რწმენას.’ როცა იგი ამ სიტყვებს იმეორებდა, ციურ საწმიდარზე მიუთითებდა. ყველა იმათ გონება, ვინც ამ უწყებას იღებს, უწმიდესისკენ არის მიმართული, სადაც იესო კიდობნის წინაშე დგას და თავის საბოლოო შუამდგომლობას აღასრულებს ყველასთვის, ვისთვისაც წყალობა ჯერ კიდევ ყოვნდება, და მათთვისაც, რომელთაც უცოდინრობით დაარღვიეს ღვთის რჯული. ეს შერიგება ისევე აღესრულება მართალ მკვდართათვის, როგორც მართალ ცოცხალთათვის. იგი მოიცავს ყველას, ვინც ქრისტეს ნდობით დაეძინა, მაგრამ, რადგან ღვთის მცნებათა შესახებ ნათელი არ ჰქონდათ მიღებული, უცოდინრობით შესცოდეს მისი დადგენილებების დარღვევით.“ Early Writings, 245, 255.